

[Lilli Gyldenkilde]

Såfremt ministeren intet agter at foretage sig i sagen, må jeg anmode om Justitsministeriets lovafdelings vurdering af ovenstående fortolkning.

Svar (8/12 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Arbejdsministeriet har ved flere lejligheder over for Folketingets arbejdsmarkedsudvalg givet udtryk for, at *lov om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v.* må forstås således, at lønmodtagere, der ansættes efter arbejdstidsnedsættelsens gennemførelse, skal have samme aflønning som dem, som var ansat, da arbejdstidsnedsættelsen fandt (finder) sted, forudsat tilsvarende uddannelse, anciennitet, kvalifikationer m.v.

Det er Arbejdsministeriets opfattelse, at kompensation i form af et personligt tillæg i denne sammenhæng er at betragte som et overenskomstmæssigt tillæg og derfor skal ydes til alle, uanset om de er ansat før eller efter arbejdstidsnedsættelsen.

For så vidt angår *ligelønsloven* forholder det sig således, at loven forbyder lønmæssig forskelsbehandling *på grund af køn*. En arbejdsgiver, der har ansat mænd og kvinder, har derfor pligt til at yde dem lige løn for samme arbejde eller for arbejde, der tillægges samme værdi. Loven forbyder ikke lønmæssig forskelsbehandling i øvrigt.

Som det fremgår af mit svar, finder jeg ikke, at der er behov for at ændre lovgivningen. Uoverensstemmelser må afgøres ad fagretlig vej.

Spm. nr. S 339

Til *ministeren for offentlige arbejder* (2/12 86) af:

Ikast (KF):

»Vil ministeren give en skriftlig redegørelse for P & Ts sikkerhedsforhold, således at den tillid, der normalt er mellem P & T og dets kunder, kan genoprettes?«

Begrundelse

Fra konservativ side har vi den holdning, at man skal kunne have tiltro til en statslig virksomhed, så man trygt kan aflevere sine

forsendelser og være sikker på, at disse også når frem i rette tid og i rette stand.

Svar (9/12 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

P & T beforder årligt ca. 25 mill. pakker, og portointdægten udgør ca. 500 mill. kr. Erstatning for bortkomne pakker samt for pakker med manglende indhold udgør i alt 5-6 mill. kr. årligt med en stigning på ½ mill. kr. i det seneste år.

Stigningen af erstatningsbeløbet skyldes bl.a., at maksimumsbeløbet for erstatninger er forhøjet fra 1.500 kr. til 2.500 kr. Hertil kommer, at det, der sendes, bliver mere og mere værd i kroner og øre. En yderligere årsag til stigningen er, at P & T er blevet mere serviceminded og dermed mindre restriktiv i erstatningsafgørelser.

Antallet af pakker, der bortkommer, eller hvis indhold helt eller delvis forsvinder, er godt ½ promille af de ca. 25 millioner befordrede pakker. Dette tal har gennem årene været ret konstant, og der er heller ikke sket ændringer på det seneste. Der er således ikke baggrund for at tale om en dårligere sikkerhed i forbindelse med P & Ts pakkebefordring. Ikke desto mindre ser P & T med stor alvor på ethvert tilfælde af bortkomst m.v. Der foretages hver eneste gang undersøgelser, hvor årsagen til bortkomst m.v. søges klarlagt. Mange reklamationer opklares på denne måde.

Befordringsapparatet for postpakker må nødvendigvis på grund af det store antal pakker tilrettelægges som massetraфик, hvor fejl ikke helt kan undgås. Undersøgelserarbejdet i forbindelse med reklamationer viser mange forskellige fejltypen, herunder også reklamationer forårsaget af forkerte oplysninger (fejltregeringer) hos såvel afsender og modtager som P & T. Desværre må der også konstateres et mindre antal tilfælde, hvor tyveri forekommer. Med ca. 39.000 medarbejdere i P & T kan misbrug ikke fuldstændig udelukkes. Når særlig kostbare genstande ønskes sendt som postpakke, kan de sendes som rekommanderede eller som værdipakker, hvor der er tale om en særlig høj grad af sikkerhed.

Alle reklamationer, hvor der kan være grundlag for en mistanke om, at der er fore-